

була знайдена в інших додатках та соціальних мережах.

Підводячи підсумок, варто зробити висновок, що у кожному з вищезгаданих додатків ми можемо знайти унікальну інформацію про особу злочинця, його зв'язки, в тому числі кримінальні. Використовуючи сучасні соціальні мережі та мобільні додатки (Facebook, Instagram, Viber, Telegram, WhatsApp, Hangouts, GetContact), працівники оперативних підрозділів Національної поліції мають в своєму арсеналі надзвичайно важливий та один з самих недооцінених засобів щодо збору інформації про конкретну особу, використання якого сприятиме більш швидкому та якісному розкриттю та попередженню кримінальних правопорушень.

Список використаних джерел:

1. Гіда О. Ф. Соціальні мережі як засіб деструктивних впливів через інформаційний простір. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2013. № 3 (31). С. 268-278.
2. Косолап О. В. Соціальні мережі як об'єкт криміналістичного дослідження. Вісник кримінального судочинства. 2016. № 1. С. 112-117.
3. Гаркуша Ю. О. Соціально-правова характеристика соціальних мереж. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2016. № 19. С. 123-125.
4. Гавловський В. Д. Щодо використання соціальних мереж для виявлення, розкриття та попередження злочинів. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). Київ: Міжвідом. наук.-дослід. центр з проблеми боротьби з організ. злочинністю. 2012. № 2 (28). С. 271-282.

Жукоцький В.О.

здобувач вищої освіти 4-го курсу
факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Телійчук В.Г.

доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності факультету
підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, доцент

ЩОДО ПИТАННЯ ЗАЛУЧЕННЯ ОСІБ ДО НЕГЛАСНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ

Зазначимо, що з прийняттям КПК України у 2012 році було модернізовано чинне кримінальне процесуальне законодавство, посилено його актуальність, посилено захист прав і свобод людини, розширено процесуальні гарантії підозрюваним та обвинуваченим, розширено коло прав потерпілих,

удосконалено систему запобіжних заходів. докорінно змінено підхід до організації та проведення процедури досудового розслідування.

Сучасна теорія ОРД та кримінального процесу не має унікального підходу до розуміння сутності та змісту конфіденційної співпраці із зацікавленими сторонами, які виконують покладені на них завдання [1].

На підставі ст.275 КПК України конфіденційне співробітництво - негласна слідча-розшукова дія широко використовується на практиці, особливо при документуванні правопорушень у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів. Враховуючи, що відомості про факт та умови здійснення цієї дії є державною таємницею, яка доступна лише особам, які мають доступ до державної таємниці, відповідно суб'єктом її здійснення можуть бути лише ті особи, які мають доступ до державної таємниці.

Однак у практичній діяльності органів досудового розслідування до проведення негласних слідчих дій залучаються не лише правоохоронці, а й інші особи. Так, відповідно до ч. 6 ст. 246 КПК України слідчий має право проводити негласні слідчі (розшукові) дії або уповноважені оперативні підрозділи за його дорученням. За розпорядженням слідчого або прокурора до таких дій можуть бути залучені інші особи [2]. Законом не передбачено перелік осіб, які можуть бути залучені до будь-яких негласних слідчих (розшукових) дій, але, на нашу думку, до них входять особи, які не є працівниками оперативних підрозділів. Вважаємо, що незалежно від того, чи здійснюється ця діяльність в рамках ОРД чи кримінального провадження, її суть не змінюється.

Конфіденційне співробітництво регулюється такими нормативними актами:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність».

2. Підзаконні акти - відомчі Інструкції з грифом обмеженого доступу. Конфіденційна інформація використовується під час НСРД у кримінальному провадженні (ст. 275), але немає переліку кримінальних правопорушень, за які НСРД можуть бути скоєні за участю довірених осіб, і це невідповідно. Загалом КПК України (ст. 275) визначає дві форми використання конфіденційної співпраці:

1. Використання інформації, отриманої в результаті конфіденційної співпраці, під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій;

2. Залучення до проведення негласних слідчих (розшукових) дій осіб, з якими встановлено конфіденційне співробітництво. Застосування негласної співпраці не є негласною слідчою (розшуковою) дією, а є заходом безпеки [3].

Так, відповідно до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» право мати гласних і негласних штатних і позаштатних працівників (п. 13), а також на конфіденційне співробітництво (п. 14) наділені підрозділи, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність(ст. 8). Конфіденційна робота є складовою ОРД оперативних підрозділів правоохоронних органів. Воно базується на конфіденційній співпраці з громадянами і здійснюється з метою запобігання, виявлення, припинення

правопорушень, пошуку та фіксації фактичних даних про протиправні дії осіб і груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним процесуальним кодексом України, в інтересах кримінального провадження та отримання інформації для забезпечення безпеки громадян, суспільства та держави [4].

Підсумовуючи викладене зазначимо, що згідно з чинним законодавством конфіденційна співпраця, під якою слід розуміти встановлення та підтримання негласних відносин між оперативним працівником та особою, яка бере участь у виконанні конкретних функцій щодо забезпечення виконання завдань правоохоронних органів, може використовуватися не лише під час ОРД, а й під час досудового розслідування. Ми вважаємо, що незалежно від того, чи здійснюється ця діяльність в ході ОРД чи кримінального процесу, її суть не змінюється. Тому до чинних законодавчих та нормативно-правових актів, що регулюють використання конфіденційного співробітництва при здійсненні ОРД, необхідно внести відповідні зміни, щоб дозволити проведення такої ж діяльності під час досудового розслідування.

Список використаних джерел:

1. Салтиков С., Талалай Д. Конфіденційне співробітництво та негласні слідчі (розшукові) дії. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/8/48.pdf> (дата звернення .11.2021).
2. Кримінально-процесуальний кодекс України: станом на 07.08.2018 р. /Верховна Рада України. Офіц. вид. Київ: Парлам. вид-во, 2018. 407 с.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Наук.-практ. коментар / За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. 1328 с.
4. Сергєєва Д.Б.Негласне співробітництво в кримінальному процесі. URL: https://vkslaw.knu.ua/images/verstka/4_2016_Sergeeva.pdf (дата звернення 15.11.2021).

Жовтяк Я.І.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВИЯВЛЕННЯ ТА КОНФІСКАЦІЯ ЗЛОЧИННИХ АКТИВІВ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Інтенсивний розвиток телекомунікаційних систем, що дозволяє коштам у вигляді фінансової інформації практично миттєво переміщатися в будь-яку